

ge investeringer, så vi kan sætte gang i væksten igen de steder, hvor det kniber. Det er tre til fire gange mere effektivt, end det er at lave skattelettelser.

Kl. 11:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:04

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har forstået det sådan, at det, Socialdemokratiet vil, er, at vi skal have et meget, meget stort offentligt forbrug. Men det, jeg bare ikke forstår, er, hvordan hr. Henrik Sass Larsen så vil tilgodese de mange håndværkere derude, der har gavn af den vækstpakke, den renoveringspulje og de tiltag, som regeringen og Dansk Folkeparti har sat i værk.

Når man renoverer sit hus nu, er det privatforbrug, og det er det, der sætter håndværkerne i gang; hvis man bygger et nyt familiehus, er det også privatforbrug. Men hvad er det, der gør, at hr. Henrik Sass Larsen er imod, at vi får håndværkerne i gang med flere vækstpakker? Der er ingen, der har sagt, at det nu er slut med vækstpakker fra regeringens og Dansk Folkepartis side; det, der er blevet sagt, er, at der er brug for flere små vækstpakker i stedet for én stor. Men hvorfor vil man ikke tilgodese håndværkerne, der nu med renoveringspuljen får arbejde igen, men kun have et stort offentligt forbrug?

Kl. 11:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:05

Henrik Sass Larsen (S):

Vi tror ikke på, at man skal smøle, at man skal lave små vækstpakker, og at man skal vente og se på, hvordan det går. Vi tror, at vi skal tage alle faresignalerne derude ned og gøre noget effektivt her og nu frem for at vente. Det er vores ene bud på det.

Det andet er – jeg tror, hr. Bent Bøgsted godt kan sætte sig ind i situationen – at når en almen boligforening gerne vil have renoveret, er det jo ikke beboerne i de almene boliger eller dem oppe på kommunekontoret, som kommer og renoverer boligerne. Det er jo private håndværkere, man bruger til det, og det er også private håndværkere, man bruger til at sætte gang i daginstitionsbyggeriet eller ældreboligbyggeriet eller bygge nye kloakker.

Jeg tror til gengæld ikke, der er særlig mange, der i øjeblikket går ud og bygger nye huse, og derfor tror jeg ikke på, det er særlig klogt at sti-

mulere privatforbruget. Jeg tror, der er mange, der i stedet for gør det, hvis de får nogle ekstra penge, at de konsoliderer sig, sparer mere op og er meget forsigtige med, hvordan de bruger pengene. Se, så gør man faktisk økonomien stor skade, for så virker den kur, man doserer, ikke.

Kl. 11:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 11:06

Sophie Løhde (V):

Som jeg tidligere var inde på, så er det ofte rimelig svært at få et klart svar på, hvad Socialdemokratiets holdning til nogle vitale områder her i det danske velfærdssamfund er. Et af de områder, hvor jeg virkelig har svært ved at finde ud af, hvor Socialdemokratiet står, er på sundhedspolitikområdet.

Jeg har derfor tænkt, at jeg måtte forberede mig lidt til i dag og er gået ind og har søgt på Socialdemokratiets hjemmeside for at få et klart svar på, hvor lang tid Socialdemokraterne synes, det er rimeligt, at patienter med ikkelivstruende sygdomme skal vente på at komme i behandling. Vi har svaret 1 måned, men jeg kan ikke noget sted finde et klart svar på, hvad Socialdemokratiet mener med hensyn til, hvor lang tid patienterne skal gå og vente på at komme i behandling. Kunne vi her i dag komme lidt nærmere ind på, hvad Socialdemokratiets bud er, og få et konkret svar på det?

Kl. 11:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Henrik Sass Larsen (S):

Ja, det kan man, det er der ingen hemmelighed i. Vi har det udgangspunkt, der siger, at alle livstruende sygdomme, kræft, hjertesygdomme og andet: Ingen ventetid. Det prioriterer vi, og vi prioriterer penge til det. Ikkellivstruende sygdomme: 2 måneder. Det er vores udgangspunkt i vores sundhedspolitik. 2 måneder er bl.a. en prioritering, fordi vi synes, at det er mere rimeligt, at man bruger pengene på livstruende sygdomme frem for på banale operationer, og 2 måneder gør det også muligt at styre ventelisterne og have mulighed for at styre hele produktionen i det offentlige og i det private for den sags skyld.

Så vi synes, at 2 måneder er meget, meget passende, og vi tror ikke, at 1 måned er særlig hensigtsmæssigt.